

Til lovforslag nr. L 103. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Arthur Andersen Statsautoriserede Revisorer,
Dansk Familielandbrug,
Dansk Skovforening,
Danske Godser og Herregårde,
De danske Landboforeninger, Landbrugs-
raadet,
Ejendomsforeningen Danmark,
Landbrugets Rådgivningscenter,
Landbrugsraadet, Dansk Familielandbrug, De
danske Landboforeninger og
Skovinvest Administration A/S.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende indgreb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere mulige flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kernesund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementalitet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offentlige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget om at sænke marginalsatten øges det skrå skateloft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre attraktivt at være fleksibel med hensyn til ar-

bejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndelsen til at uddanne og videreudanne sig mindskes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløjen. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparring, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befordringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere

insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforvarlig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et tredje mindretal (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet tilslutter sig det af Venstre og Det Konservative Folkeparti afgivne betænkningens bidrag.

Et fjerde mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af økonomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne finder unødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakken omfattede

forringelser for boligejerne. Regeringens lovforslag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejendomsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lave den om til en kommunal skat. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopparerne, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv netto-kapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtløn-

nede frem for at være passiv på en overførselsindkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt incitamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelsesnes skyld - i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatteloft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalsatser med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satsene på arbejdsmarkedsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparring til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparring til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparring.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfejlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen ville på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er af-

gørende for trykthed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1-3, 9-11 og 14 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 4-8, 12 og 13.

Fremskridtspartiet er modstander af den skærpede beskatning via afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Der henvises i øvrigt til Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslag nr. L 102.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti er imod.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig, at elementer af pinsepakkens erhvervsdel tages ud, men er imod, at forliget med venstrefløjens samlet indebærer en forringelse for erhvervslivet, idet erhvervslivet fortsat rammes af en del af de udgiftskrævende forslag, samtidig med at selskabsskatten ikke reduceres.

Kristeligt Folkeparti undlader at stemme til de stillede ændringsforslag, idet de ikke medfører en forbedring af gældende lovgivning på området.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 2

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. § 4, stk. 5, ophæves.«

2) I indledningen til nr. 4 ændres »stk. 6-8« til: »stk. 5-7« og de under nr. 4 foreslåede § 4, stk. 6-8, til: »§ 4, stk. 5-7«.

3) I det under nr. 4 foreslåede § 4, stk. 7, der bliver § 4, stk. 6, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«, og i det under nr. 4 foreslåede § 4, stk. 8, der bliver § 4, stk. 7, ændres »stk. 6« til: »stk. 5.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et mindretal (S, SF, RV og EL):

4) Nr. 7 affattes således:

»7. § 5, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Anskaffelsessummen forhøjes tillige med vederlag betalt ved køb eller tildeling af mælkekvoter.«

5) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 5, stk. 4, affattes nr. 6 således:

»6) vederlag, der modtages for afståelsen af en mælkekvote.«

6) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 5, stk. 4, udgår nr. 7.

7) I det under nr. 8 foreslåede § 5, stk. 5, nr. 5, ændres »stk. 4, nr. 6-7« til: »stk. 4, nr. 6«.

8) Det under nr. 8 foreslåede § 5, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. For ejendomme omfattet af § 4, stk. 3, 1., 2. eller 5. pkt., skal nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 4, nr. 1, jf. stk. 5-7, med foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, kun ske med afskrivninger m.v. foretaget i indkomståret 1993 eller senere. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 2-5, jf. stk. 5-7. Nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståelse af en mælkekvote, jf. stk. 4, nr. 6, og stk. 5-7, skal kun ske for mælkekvoter afstået den 18. juni 1993 eller senere.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, RV, EL og FP):

9) Nr. 9 udgår.

10) Nr. 11 affattes således:

»11. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved salg af ejendomme, der på afståelsestidspunktet er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4, 5 eller 7, medregnes den opgjorte fortjeneste efter fradrag efter stk. 4 og 5 og § 9 dog kun i det omfang, denne overstiger et bund-

Bet. o. lovf. vedr. forskellige skattelove

fradrag med et grundbeløb (i 1987-niveau) på 147.000 kr. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år, og at ejendommen har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen. Endvidere er anvendelse af reglerne i 1. pkt. betinget af, at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Der kan anvendes ét bundfradrag pr. ejendom. Såfremt den skattepligtige ejer ejendommen i sameje med andre, kan vedkommende kun anvende en så stor del af bundfradraget, som forholdsmæssigt svarer til vedkommendes ejerandel. Reglerne i 1.-5. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.«

11) Efter nr. 22 indsættes som nyt nummer:

»02. § 9, stk. 3, 3. og 4. pkt., ophæves.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 6

12) I den under nr. 1 foreslåede ændring af § 3, stk. 1, 1. pkt., udgår »og mælkekvoter«.

Til § 16

13) I stk. 3 ændres to steder »§ 5, stk. 4, nr. 1-7« til: »§ 5, stk. 4, nr. 1-6«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

14) Stk. 5 affattes således:

»Stk. 5. § 2, nr. 10-14, 18, 19 og 02, har virkning for ejendomme, der afstås den 1. januar 1999 eller senere.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-14

Provenubemærkninger

Der henvises til provenubemærkningerne til ændringsforslaget til L 102 om forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Administrative bemærkninger

Ændringsforslagene medfører ingen nævneværdige administrative konsekvenser.

Ad nr. 1

Ejendomsavancebeskatningsloven indeholder i § 4, stk. 5, en bemyndigelse til skatteministeren om at fastslå de nærmere regler for kontantomregning af gældsposter i fast ejendom. Bestemmelsen foreslås ophævet ligesom en tilsvarende bemyndigelse på afskrivningslovens område. Den er fundet overflødig. Det er hensigten, at Ligningsrådet i en anvisning skal fastsætte vejledende retningslinjer for udøvelsen af skønnet over handelsværdien.

Ad nr. 2 og 3

Der er tale om redaktionelle rettelser som følge af ændringsforslaget under nr. 1.

Ad nr. 4-7

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at forslaget om at udskille mælkekvoter til særskilt skattemæssig behandling i afskrivningsloven udgår.

Det indebærer, at tildelte/købte eller solgte mælkekvoter, herunder mælkekvoter tildelt/købt i indkomståret 1998 eller senere, samt mælkekvoter solgt i indkomståret 1999 eller senere skal behandles som efter den eksisterende retstilstand, hvorefter mælkekvoterne påvirker anskaffelsessummen for den faste ejendom.

Ved tildeling/køb af en mælkekvote tillægges anskaffelsessummen i forbindelse med tildelingen således anskaffelsessummen for landbrugs-ejendommen, hvilket reducerer ejendomsavancen (eller forøger tabet) ved salg af selve landbrugsejendommen.

I de tilfælde, hvor den afståede ejendom er erhvervet før den 19. maj 1993 og hvor den skattepligtige ved afståelsen af ejendommen vælger at fastsætte anskaffelsessummen efter en af indgangsværdierne i § 4, stk. 3, 1. pkt., dvs enten;

- den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., eller
- den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med et tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne værdi og værdien pr. 1. januar 1996, kan anskaffelsessummen dog alene forhøjes, hvis mælkekvoten er tildelt den 2. ja-

nuar 1993 eller senere, hvilket er i overensstemmelse med de eksisterende regler. Tilsvarende gælder, at hvis der som anskaffelsessum anvendes en vurdering efter vurderingslovens § 4 B, jf. § 4, stk. 3, 2. pkt., kan anskaffelsessummen dog alene forhøjes, hvis mælkeknoten er tildelt den 20. maj 1993 eller senere. Dette skyldes, at mælkeknoter tildelt før disse datoer er indgået i vurderingen foretaget efter de nævnte datoer.

Omvendt bliver en landmand, der sælger en mælkeknote, ikke indkomstbeskattet af salgssummen. Salgssummen nedsætter til gengæld anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven, hvilket forøger ejendomsavancen (eller nedsætter tabet) ved salg af selve landbrugsejendommen.

Endelig bemærkes, at bestemmelsen i ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 3, justeres, således at den tager højde for, at mælkeknoter fra og med 1998 handles frit på den såkaldte Mælkebørs. Ordet tildeling, der kun vanskeligt dækker et køb på Mælkebørsen, er således suppleret med ordet køb. Mælkeknoter købt på Mælkebørsen tillægges således på samme måde som mælkeknoter tildelt af Mælkeudvalget anskaffelsessummen for landbrugsejendommen.

Ad nr. 8

Ændringsforslaget indebærer, at reglerne om reduktion af anskaffelsessummen med foretagne afskrivninger m.v. (der ikke genvindes ved salget) på bygninger m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 4, nr. 1, begrænses, hvis den skattepligtige som anskaffelsessum anvender en af de særlige indgangsværdier i § 4, stk. 3.

I disse tilfælde skal nedsættelsen alene ske med afskrivninger m.v. foretaget i indkomståret 1993 og senere indkomstår. Tilsvarende gælder for de øvrige nedsættelsespligtige beløb i § 5, stk. 4, nr. 2-5. For mælkeknoter sker der dog nedsættelse, såfremt mælkeknoten er afstået den 18. juni 1993 eller senere, hvilket svarer til den eksisterende retstilstand.

Begrænsningen i reduktionen af anskaffelsessummen gælder, såvel når hele ejendommen afstås, som når kun en del af ejendommen afstås.

I de delsalgstilfælde, hvor en landmand har adgang til at overføre en del af anskaffelsessummen fra driftsbygningerne til jorden, betyder begrænsningen også, at det overførselsberettigede beløb kun skal nedsættes med afskrivninger m.v.

på driftsbygninger m.v. foretaget i indkomståret 1993 eller senere. Tilsvarende gælder for øvrige beløb i form af nedrivningsfradrag, tabsfradrag m.v., som skal reducere det overførselsberettigede beløb.

Ad nr. 9

Ændringsforslaget medfører, at forslaget om at ophæve den særlige regel om adgang til indeksering af anskaffelsessummen ved afståelse af landbrugsejendomme m.m. udgår.

Ad nr. 10

Det foreslås, at bundfradraget ændres fra et bundfradrag pr. person for livstid til at være et bundfradrag pr. ejendom. Derudover foreslås der indsat den yderligere betingelse for anvendelse af bundfradraget, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år.

Som konsekvens af at bundfradraget ændres til et bundfradrag pr. ejendom, foreslås det, at såfremt ejendommen er ejet i sameje, så kan hver ejer kun benytte en andel af bundfradraget svarende til ejerandelen. Sælges en ejendom, der er ejet af A og B i forholdet 2/3 og 1/3, så skal bundfradraget således fordeles med 2/3 til A og 1/3 til B. Ved sameje er det kun den eller de personer, som opfylder betingelserne herfor, som kan anvende bundfradraget. Ved salg af en ejendom, der er ejet af to personer med halvdelen til hver og en ejerperiode på henholdsvis 6 år og 1 år, vil således kun den af de to personer, der har en ejerperiode på 6 år, kunne anvende reglen om bundfradrag. I eksemplet vil vedkommende kunne anvende halvdelen af bundfradraget, da vedkommende har en ejerandel på 50 pct.

Reglen om bundfradrag kan ikke anvendes, såfremt den skattepligtige vælger at anvende reglen om indeksering af anskaffelsessummen.

Ad nr. 11

Ved salg af landbrugsejendomme m.m., hvor salget også omfatter boligdelen, gives der efter gældende regler et fradrag i den opgjorte fortjeneste. Fradraget opgøres som den del af den opgjorte fortjeneste, som forholdsmæssigt svarer til den del af ejendomsværdien, som vurderingsrådet har henført til stuehuset med tilhørende grund og have henholdsvis ejerboligen. Dog kan ejerboligandelen højst udgøre et grundbeløb på 486.400 kr., hvilket i 1998 vil sige 643.100 kr.

Det foreslås, at maksimumsgrænsen for ejerboligandelen ophæves.

Ad nr. 12

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at forslaget om at udskille mælkekvoter til særskilt skattemæssig behandling i afskrivningsloven udgår.

Ad nr. 13

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 4-7.

Ad nr. 14

Det foreslås, at ophævelsen af maksimumsgrænsen for ejerboligandelen skal have virkning for ejendomme, der afstås den 1. januar 1999 eller senere.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernerensen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)